

2001/EES/3/05

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 143/1999****frá 5. nóvember 1999****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um
breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 115/1999 frá
24. september 1999⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/90/EB frá
30. nóvember 1998 um aðlögun á tilskipun ráðsins
70/387/EBE að tækniframförum sem varða dyr á
 vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra⁽²⁾ skal felld
inn í samninginn.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/91/EB frá
14. desember 1998 um vélknúin ökutæki og eftirvagna
þeirra sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum og
um breytingu á tilskipun 70/156/EBE um gerðarviður-
kenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum
þeirra⁽³⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi undirliður bætist við í 7. lið (tilskipun ráðsins
70/387/EBE) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„– **398 L 0090:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
98/90/EB frá 30. nóvember 1998 (Stjtið. EB L 337,
12.12.1998, bls. 29).“

2. gr.

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins
70/156/EBE) í I. kafla II. viðauka við samninginn:

„– **398 L 0091:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
98/91/EB frá 14. desember 1998 (Stjtið. EB L 11,
16.1.1999, bls. 25).“

3. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar
98/90/EB og tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins
98/91/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

4. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 6. nóvember 1999, að því
tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-
nefndinni.

5. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 5. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 325, 21.12.2000, bls. 29 og EES-viðbætur við Stjtið. EB
nr. 60, 21.12.2000, bls. 311.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 337, 12.12.1998, bls. 29.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 11, 16.1.1999, bls. 25.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/90/EB

frá 30. nóvember 1998

um aðlögun á tilskipun ráðsins 70/387/EBE að tækniframförum sem varða dyr á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/14/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/387/EBE frá 27. júlí 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi dyr á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽³⁾, eins og henni var breytt með lögum um aðild Danmerkur, Írlands og Breska konungsríkisins, einkum 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Tilskipun 70/387/EBE er ein sértilskipananna sem fjalla um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, sem varða kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, eiga við um þessa tilskipun.

Laga má tilskipun 70/387/EBE enn frekar að tækniframförum með því að auka öryggi fólks þegar það fer inn í og út úr stýrishúsi sumra þungaflutningabifreiða.

Vegna tilskipunar 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr., er nauðsynlegt að hverri sértilskipun fylgi upplýsingaskjal, þar sem fram koma þau atriði í I. viðauka við þá tilskipun sem skipta máli, ásamt gerðarviðurkenningarvottorði, samkvæmt VI. viðauka við sömu tilskipun, í því skyni að koma á tölvuskráningu gerðarviðurkenninga.

Með hliðsjón af framkvæmd tilskipunar 70/387/EBE er nauðsynlegt að tryggja að samræmd ákvæði séu fyrir hendi í öllum aðildarríkjunum.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 337, 12.12.1998, bls. 29, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/1999 frá 5. nóvember 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 42, 23. 2. 1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 91, 25. 3. 1998, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 176, 10. 8. 1970, bls. 5.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 70/387/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað orðanna „landbúnaðardráttarvélar“ í 1. gr. komi „landbúnaðardráttarvélar og dráttarvélar til skógarnytja“ og í stað orðanna „ökutæki og vélbúnaður til opinberra verklegra framkvæmda“ í sömu grein komi „allar færanlegar vélar.“
2. Viðaukunum er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkjunum er óheimilt frá og með 1. janúar 1999, af ástæðum er varða dyr ökutækja, að:

— synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis,

eða

— banna að ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun,

ef ökutækin eru í samræmi við kröfur tilskipunar 70/387/EBE eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

2. Frá og með 1. október 2000:

— skulu aðildarríkin hætta að gefa út EB-gerðarviðurkenningar,

og

— þá er aðildarríkjunum heimilt að synja um innlendar gerðarviðurkenningar

fyrir nýja gerð ökutækis af ástæðum er varða dyr ökutækja ef kröfur tilskipunar 70/387/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, eru ekki uppfylltar.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1998. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. nóvember 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

1. Eftirfarandi skrá yfir viðauka er bætt framan við viðaukana við tilskipun 70/387/EBE:

„SKRÁ YFIR VIÐAUKA

1. *I. VIÐAUKI:* Gildissvið, skilgreiningar, almennar kröfur, umsókn um EB-gerðarviðurkenningu, veiting EB-gerðarviðurkenningar, breytingar á gerð og á viðurkenningum, samræmi framleiðslu
- 1. viðbætur:* Upplýsingaskjal
- 2. viðbætur:* EB-gerðarviðurkenningarvottorð
2. *II. VIÐAUKI:* Kröfur um smíði og uppsetningu og styrkleikaprófanir
3. *III. VIÐAUKI:* Kröfur varðandi dyr til að stíga inn í og út úr stýrishúsi“.
2. Í stað I. viðauka komi eftirfarandi :

„I. VIÐAUKI

GILDISSVIÐ, SKILGREININGAR, ALMENNAR KRÖFUR, UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU, VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR, BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUM, SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU

1. GILDISSVIÐ

- 1.1. Þessi tilskipun gildir um dyr vélknúinna ökutækja í flokkum M₁ og N ⁽¹⁾.

2. SKILGREININGAR

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 2.1. „viðurkenning ökutækis“: viðurkenning á gerð ökutækis með tilliti til dýra þess og eiginleika þeirra;
- 2.2. „gerð ökutækis“: ökutæki sem eru ekki í grundvallaratriðum frábrugðin hvert öðru með tilliti til eftirfarandi aðalatriða:
- hönnun og styrkleiki læsinga og lama, hvað varðar ökutækin sem um getur í II. viðauka,
 - kröfur um smíði og uppsetningu fótþalla og þrepa hvað varðar ökutæki sem III. viðauki nær ekki til,
 - staðsetning og lögum stigaþrepa og handfanga hvað varðar ökutæki sem um getur í III. viðauka,

að svo miklu leyti sem þessi atriði skipta máli hvað varðar kröfur þessarar tilskipunar.

3. ALMENNAR KRÖFUR

3.1. Hönnun

- 3.1.1. Ökutækið skal hannað þannig að unnt sé að stíga inn í það og út úr því á fullkomlega öruggan hátt.
- 3.1.2. Ökutæki í flokki N₂ með hámarks massa sem er meiri en 7,5 tonn og ökutæki í flokki N₃ teljast fullnægja framangreindum kröfum ef þau eru í samræmi við forskriftir III. viðauka.

⁽¹⁾ Eins og þau eru skilgreind í II. viðauka A við tilskipun 70/156/EBE.

- 3.2. Dyr, inngangar og útgangar
 - 3.2.1. Dyr, inngangar og útgangar skulu vera þannig að unnt sé að nota þau auðveldlega og áhættulaust.
- 3.3. Dyr og læsingar
 - 3.3.1. Dyr og læsingar skulu þannig hannaðar að komið sé í veg fyrir óþægilegan hávaða þegar lokað er.
 - 3.3.2. Dyrælasingar skulu þannig hannaðar að dyr geti ekki opnast fyrir slysn.
- 3.4. Læsingar og lamir (smíða- og uppsetningarkröfur)
 - 3.4.1. Þegar lamir á hurðum á hjörum (að fellihurðum undanskildum) eru festar á hlið ökutækis skal það gert á fremri brún dyranna miðað við akstursstefnu. Þessi krafa gildir um þær dyr sem opnast fyrst sé um tvöfaldar dyr að ræða. Hinum dyrunum skal vera unnt að halda lokuðum.
 - 3.4.2. Læsingar og lamir á hliðardyrum bifreiða í flokki M₁ skulu uppfylla kröfur sem mælt er fyrir um í II. viðauka við þessa tilskipun.
- 3.5. Fótþallar og þrep (smíða- og uppsetningarkröfur)
 - 3.5.1. Ekki er litið svo á í þessari tilskipun að hjólnöf, hjólhringur eða aðrir hlutar hjóls þjóni hlutverki fótþalls eða þreps nema útilokað sé að setja upp fótþalla eða þrep annars staðar á ökutækinu af ástæðum sem varða smíði og notkun þess.
 - 3.5.2. Ökutæki í flokkum M₁, N₁ og N₂, með hámarks massa sem er ekki meiri en 7,5 tonn skulu hafa a.m.k. einn fótþall eða þrep ef gólfíð við inngang farþegarýmisins er í meira en 600 mm hæð frá jörðu.
 - 3.5.2.1. Hins vegar má auka þessa hæð upp í 700 mm frá jörðu ef um er að ræða torfærutæki eins og þau eru skilgreind í II. viðauka A við tilskipun 70/156/EBE.
 - 3.5.2.2. Fótþallar eða þrep skulu smíðuð þannig að ekki sé hætt á að fólk renni til á þeim.
- 4. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU
 - 4.1. Framleiðandi ökutækisins skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis með tilliti til dyra þess.
 - 4.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjali er að finna í 1. viðbæti.
 - 4.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té ökutæki, sem er dæmigert fyrir þá gerð sem viðurkenna á.
- 5. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR
 - 5.1. EB-gerðarviðurkenning skal veitt samkvæmt 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE ef viðeigandi kröfum er fullnægt.
 - 5.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorði er að finna í 2. viðbæti.
 - 5.3. Allar viðurkenndar gerðir ökutækja skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta sama númeri til annarrar gerðar ökutækja.
- 6. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUM
 - 6.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.
- 7. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU
 - 7.1. Almennt ber að gera ráðstafanir til að tryggja samræmi framleiðslu samkvæmt ákvæðum sem mælt er fyrir um í 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

*I. viðbætur***UPPLÝSINGASKJAL NR. ...**

samkvæmt I. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EBE (*) varðandi EBE-gerðarviðurkenningu ökutækis með tilliti til dyra þess (tilskipun 70/387/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun .../.../EB)

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þriti og með efnisyfirliti, ef við á.

Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):

0.2. Gerð:

0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu (b):

0.3.1. Staðsetning auðkennisins:

0.4. Ökutækjaflokkur (c):

0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:

0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS

1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:

9. YFIRBYGGING

9.2. Efni og smíðaaðferðir:

9.3. Dyr fyrir ökumann og farþega, læsingar og lamir:

9.3.1. Lögur og fjöldi dyra:

9.3.1.1. Mál, í hvaða átt þær opnast og hámarksopnun:

9.3.2. Teikning af læsingum og lómum og staðsetningu þeirra á hurðunum:

9.3.3. Tæknilýsing á læsingum og lómum:

9.3.4. Lýsing (að stærð meðtalinni) á inngöngum, þrepum og, ef við á, á nauðsynlegum handföngum:

(*) Númer liða og neðanmálsgreina í þessu upplýsingaskjali svara til númera og neðanmálsgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Liðum, sem ekki varða þessa tilskipun, er sleppt.

Viðbótarupplýsingar vegna torfærutækja

- 1.3. Fjöldi ása og hjóla:
- 1.3.3. Aflásar (fjöldi, staðsetning, samtenging):
- 2.4.1. Fyrir undirvagn án yfirbyggingar
- 2.4.1.4.1. Flái að framan (na):
- 2.4.1.5.1. Flái að aftan (nb):
- 2.4.1.6. Bil frá jörðu (eins og það er skilgreint í lið 4.5 í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE):
-
- 2.4.1.6.1. Milli ása:
- 2.4.1.6.2. Undir framási (-ásur):
- 2.4.1.6.3. Undir afturási (-ásur):
- 2.4.1.7. Rampahorn (nc):
- 2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu
- 2.4.2.4.1. Flái að framan (na):
- 2.4.2.5.1. Flái að aftan (nb):
- 2.4.2.6. Bil frá jörðu (eins og það er skilgreint í lið 4.5 í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE):
- 2.4.2.6.1. Milli ása:
- 2.4.2.6.2. Undir framási (-ásur):
- 2.4.2.6.3. Undir afturási (-ásur):
- 2.4.2.7. Rampahorn (nc):
- 2.15. Hámarkshalli við gangsetningu (eitt ökutæki):
- 4.9. Lás fyrir mismunadrif: já/nei/valfrjálst ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

2. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 × 297 mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- synjun um gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar ⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun 70/387/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun .../.../EB.

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽¹⁾ ⁽³⁾:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EBE-gerðarviðurkenningarmerkið, ef um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluti eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t. d. ABC??123??).

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

II. HLUTI

1. Viðbótarupplýsingar (þar sem við á): sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift :
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

varðandi gerðarviðurkenningu ökutækis með hliðsjón af tilskipun 70/387/EBE eins og henni var breytt með tilskipun .../.../EB

1. Viðbótarupplýsingar
- 1.1. Lögun dyra fyrir ökumann og farþega:
- 1.2. Opnunaðferð:
- 1.3. Aðferð við opnun lása:
5. Athugasemdir: “

3. II. viðauka er breytt sem hér segir:

- (a) í stað orðsins „EINKABIFREIÐ“ í fyrirsögninni komi „ÖKUTÆKI Í FLOKKI M₁“.
- (b) í stað orðsins „tilskipun“ í lið 1.1 komi „viðauki“.

4. Eftirfarandi III. viðauki bætist við:

„III. VIÐAUKI

KRÖFUR VARÐANDI DYR TIL AÐ STÍGA INN Í OG ÚT ÚR STÝRISHÚSUM ÖKUTÆKJA Í FLOKKI N₂, MEÐ HÁMARKSMASSA SEM ER UMFRAM 7,5 TONN, OG ÖKUTÆKJA Í FLOKKI N₃

1. Stigaþrep að stýrishúsi (sjá mynd)

1.1. Hæðin (A) frá jörðu að efra yfirborði lægsta þreps, mæld á jafnsléttu með ökutækið tilbúið til aksturs, skal ekki vera meiri en 600 mm.

1.1.1. Hins vegar má auka þessa hæð (A) upp í 700 mm frá jörðu ef um er að ræða torfærutæki eins og þau eru skilgreind í II. viðauka A við tilskipun 70/156/EBE.

1.2. Fjarlægðin (B) milli þrepa miðað við efra yfirborð skal ekki vera meiri en 400 mm. Frávik í lóðréttri fjarlægð frá einu þrepi til hins næsta má ekki vera meira en 50 mm.

1.2.1. Hins vegar má hækka síðarnefndu töluna upp í 100 mm ef um er að ræða torfærutæki (sjá 1.1.1).

1.3. Að auki skal fullnægja eftirfarandi lágmarksforskriftum:

— dýpt þrepa (D):	80 mm
— rými umhverfis þrep (E) (þ.m.t. dýpt):	150 mm
— breidd þrepa (F):	300 mm
— breidd lægsta þreps (G):	200 mm
— hæð þrepa (S):	120 mm
— inndráttur milli þrepa á þvervegin (H):	0 mm
— skörun þrepa á langvegin (J):	200 mm

1.3.1. Hins vegar má lækka gildið (F) niður í 200 mm ef um er að ræða torfærutæki (sjá 1.1.1).

1.4. Lægsta þrepið má hanna sem stigarim, ef nauðsyn krefur, af ástæðum er varða smíði eða notkun ökutækisins og ef um er að ræða torfærutæki (sjá 1.1.1). Í slíku tilviki skal dýptin (R) vera minnst 20 mm.

1.4.1. Sívalar stigarimar eru ekki leyfðar.

1.5. Þegar stigið er niður úr stýrishúsi verður efsta þrepið að vera auðfundið.

1.6. Efra yfirborð þreps skal vera stamt svo að mönnum skriki ekki fótur. Auk þess skulu þrep, sem óvarin eru gagnvart ágangi veðurs og atast óhreinindum í akstri, vera með fullnægjandi afrennsli.

2. Aðgengi að handföngum við stýrishús (sjá mynd)

2.1. Viðeigandi handrið og handföng eða aðrar jafngildar handfestur, ein eða fleiri, skulu vera fyrir hendi til að auðvelda aðgengi að stýrishúsi.

2.1.1. Staðsetja skal handrið og handföng eða aðrar jafngildar handfestur þannig að auðvelt sé að ná taki á þeim og þær hindri ekki aðgengi.

2.1.2. Leyfilegt er að hafa í mesta lagi 100 mm bil milli þeirra hluta handriðs eða handfanga eða jafngildra handfesta sem gripið er um (t. d. millistodir).

2.1.3. Þegar notuð eru fleiri en tvö þrep skal staðsetja handrið og handföng eða aðrar jafngildar handfestur þannig að hægt sé að styðja sig við á þremur stöðum samtímis (með tveimur höndum og einum fæti eða með tveimur fótum og einni hendi).

2.1.4. Handrið og handföng eða aðrar jafngildar handfestur skal hanna og staðsetja þannig, þegar stigar eru ekki fyrir hendi, að það stuðli að því að farið sé afturábak niður úr stýrishúsi.

2.1.5. Líta má á stýrishjólið sem handfestu.

2.2. Hæðin (N) frá jörðu að neðri mörkum a.m.k. eins handriðs eða handfangs eða jafngildrar handfestu, mæld á jafnsléttu með ökutækið tilbúið til aksturs, skal ekki vera meiri en 1 850 mm.

2.2.1. Hins vegar má auka þessa hæð (N) upp í 1 950 mm ef um er að ræða torfærutæki (sjá 1.1.1).

2.2.2. Ef gólf stýrishússins er í meiri hæð frá jörðu en sem nemur „N“, skal sú hæð talin vera „N“.

2.2.3. Að auki skal „P“, lágmarksfjarlægð efri marka handriðs eða handfanga eða jafngildra handfesta frá efsta þrepi (gólf stýrishúss), vera:

— (U) 650 mm fyrir handrið eða handföng eða aðrar jafngildar handfestur,

— (V) 550 mm fyrir handrið eða handföng eða aðrar jafngildar handfestur.

2.3. Fullnægja skal eftirfarandi forskriftum:

— gripþvermál (K):

minnst 16 mm

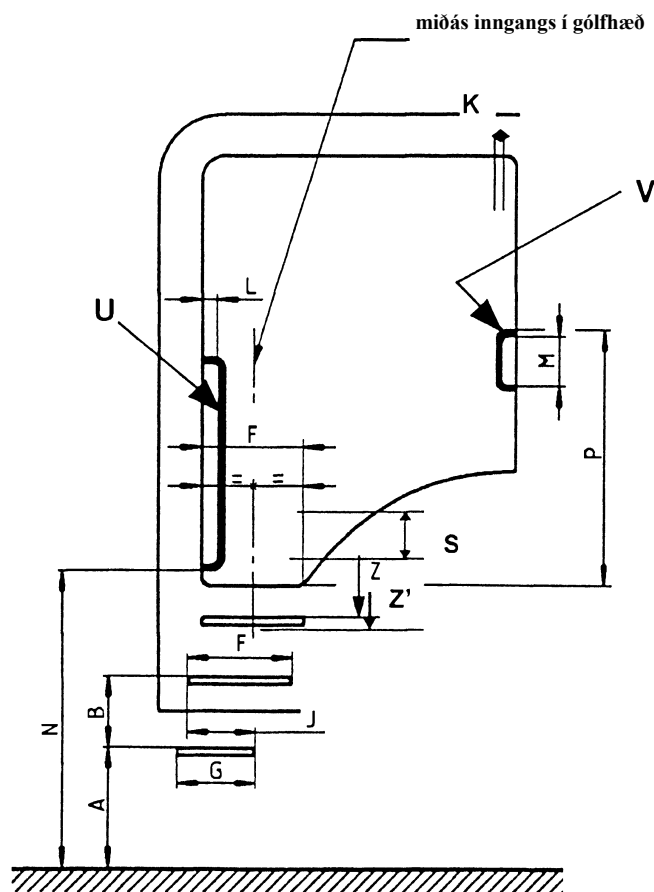
mest 38 mm,

— lengd (M):

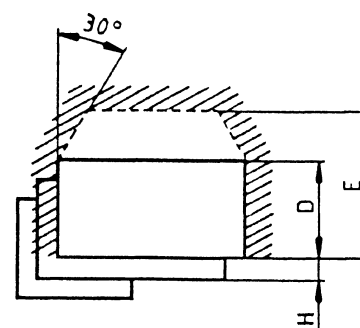
minnst 150 mm,

— fjarlægð að íhlutum ökutækis (L):

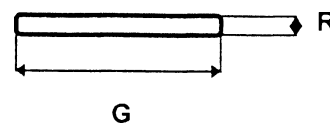
40 mm við minnstu opnun dýra.

Þrepið séð ofanfrá, eftir Z-ás

Þrepið séð ofanfrá, eftir Z'-ás (þ.e. stigarinn torfærutækis)

3. Ef gólf stýrishússins hallast skal miða nauðsynlegar mælingar við láréttan flöt sem liggur í gegnum skurðpunktinn þar sem mætast fremri brún gólfsins og lóðréttur flötur sem liggur í gegnum miðju næsta þreps fyrir neðan og er hornrétt á lengdarmiðjuflöt ökutækisins.“
-

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 98/91/EB**frá 14. desember 1998**

um vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum og um breytingu á tilskipun 70/156 EBE um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100 gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum ⁽⁴⁾, sem fellir ákvæði Evrópusamningsins um millilandaflutninga á hættulegum farmi á vegum (ADR), inn í lög bandalagsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Innri markaðurinn er svæði án innri landamæra þar sem tryggja verður frjálsa vöruflutninga, frjálsa fólksflutninga, frjáls þjónustuviðskipti og frjálsa fjármagnsflutninga.

Til að ná þessu markmiði að fullu er nauðsynlegt að algjör samhæfing tæknilegra krafna fari fram með tilliti til ökutækja sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum.

Til að greiða fyrir snurðulausri starfsemi viðkomandi markaðsfyrirkomulags ber að eyða tæknilegum viðskiptahindrunum í tengslum við ákvæði um EB-gerðarviðurkenningu ökutækja sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum.

Því er nauðsynlegt, með skírskotun til innri markaðarins, að samhæfa staðla fyrir flutningatæki sem flytja hættulegan farm á vegum.

Nauðsynlegt er að samhæfa viðurkenningaraðferðir í aðildarríkjunum.

Þessi tilskipun verður ein sértilskipananna sem uppfylla þarf til þess að unnt sé að fara að ákvæðum um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE ⁽⁵⁾ og til þess að tryggja að ökutæki séu í samræmi við kröfur EB-gerðarviðurkenningaraðferðarinnar sem var tekin upp með þeirri tilskipun. Af því leiðir að ákvæði tilskipunar 70/156/EBE, sem varða ökutæki, eiga við um þessa tilskipun.

Vegna tilskipunar 70/156/EBE, einkum 4. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr., er nauðsynlegt að hverri sértilskipun fylgi upplýsingaskjal, þar sem fram koma þau atriði í I. viðauka við þá tilskipun sem skipta máli, ásamt gerðarviðurkenningarvottorði, samkvæmt VI. viðauka við sömu tilskipun, í því skyni að koma megi á tölvuskráningu gerðarviðurkenninga.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 11, 16.1.1999, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/1999 frá 5. nóvember 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 29, 30. 1. 1997, bls. 17, og Stjtið. EB C 207, 3. 7. 1998, bls. 18.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 296, 29. 9. 1997, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 19. febrúar 1998 (Stjtið. EB C 80, 16. 3. 1998, bls. 209), sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. júní 1998 (Stjtið. EB C 262, 19. 8. 1998, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 20. október 1998 (Stjtið. EB C 341, 9. 11. 1998). Ákvörðun ráðsins frá 7. desember 1998.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 319, 12. 12. 1994, bls. 7. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 96/86/EB (Stjtið. EB L 335, 24. 12. 1996, bls. 43).

⁽⁵⁾ Tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtið. EB L 42, 23. 2. 1970, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/14/EB (Stjtið. EB L 91, 25. 3. 1998, bls. 1).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Þessi tilskipun gildir um ökutæki í flokkum „N“ og „O“, eins og þau eru skilgreind í 2. gr. og II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum innan aðildarríkja eða milli þeirra.

Gildissvið, skilgreiningar, flokkun og kröfur varðandi slík ökutæki og stjórnsýsluákvæði vegna EB-gerðarviðurkenningar þeirra eru sett fram í I. og II. viðauka við þessa tilskipun.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „*hættulegur farmur*“: efni og vörur eins og þau eru skilgreind í 2. gr. tilskipunar 94/55/EB,
- „*flutningar*“: flutningar á vegum eins og þeir eru skilgreindir í 2. gr. tilskipunar 94/55/EB.

3. gr.

Tilskipun 70/156/EBE breytist sem hér segir:

a) eftirfarandi bætist við I. viðauka:

„14. SÉRÁKVÆÐI UM ÖKUTÆKI SEM NOTA Á TIL AÐ FLYTJA HÆTTULEGAN FARM Á VEGUM

14.1. **Rafmagnsbúnaður samkvæmt tilskipun 94/55/EB**

14.1.1. Vörn gegn ofhitnun leiðara:

14.1.2. Gerð aflrofa:

14.1.3. Gerð og virkni aðalrofa rafgeymis:

14.1.4. Lýsing og staðsetning öryggisskilríðs fyrir snúningshraðarita:

14.1.5. Lýsing á föstum búnaði sem stöðug rafspenna er á. Tilgreinið EN-staðal sem nota skal:

14.1.6. Bygging og vörn fyrir rafbúnaðinn sem er staðsettur fyrir aftan stýrishús:

14.2. **Brunavarnir**

14.2.1. Gerð brunatregs efnis í stýrishúsi:

14.2.2. Gerð hitahlífar aftan við stýrishús (ef við á):

14.2.3. Staðsetning vélar og hitavörn :

- 14.2.4. Staðsetning og hitavörn útblásturskerfis:
- 14.2.5. Gerð og hönnun hitavarnar hamlarakerfisins:
- 14.2.6. Gerð, hönnun og staðsetning brennsluhitara:
- 14.3. **Sérkröfur varðandi yfirbyggingu, ef einhverjar eru, samkvæmt tilskipun 94/55/EB**
- 14.3.1. Lýsing á ráðstöfunum til að fullnægja kröfum um ökutæki af gerðunum EX/II og EX/III:
- 14.3.2. Vörn gagnvart utanaðkomandi hita, þegar um er að ræða ökutæki af gerðinni EX/III:

b) eftirfarandi bætist við I. hluta IV. viðauka:

Efni	Tilskipun nr.	Tilvísun í Stjórnartíðindi EB	Gildir um										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
„56. Ökutæki sem nota á til að flytja hættulegan farm	98/91/EB	L 11 frá 16.1.1999				×	×	×	×	×	×	×	

4. gr.

1. Af ástæðum er varða flutning hættulegs farms er aðildarríkjum óheimilt:

- að synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis eða
- að banna að grunnökutæki eða fullbúið ökutæki, eins og þau eru skilgreind í 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE, verði skráð, seld eða tekin í notkun

ef kröfur viðaukanna við þessa tilskipun eru uppfylltar.

2. Af ástæðum er varða grunnökutæki og flutning hættulegs farms er aðildarríkjum óheimilt að banna að ökutæki, sem er fullbúið úr grunnökutæki, eins og það er skilgreint í 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE, verði skráð, selt eða tekið í notkun:

- ef kröfur viðaukanna við þessa tilskipun varðandi grunnökutækið eru uppfylltar og ef þessar kröfur eru uppfylltar þótt grunnökutækið sé fullbúið eða
- ef kröfur viðaukanna við þessa tilskipun varðandi ökutækið, sem er fullbúið í áföngum, eru uppfylltar.

5. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 16. janúar 2000 og þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. desember 1998.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MOLTERER

forseti.

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

- I. viðauki: Gildissvið, skilgreining, flokkun, kröfur
- II. viðauki: Stjórnsýsluákvæði vegna EB-gerðarviðurkenningar
1. viðbætur: Upplýsingaskjal
2. viðbætur: EB-gerðarviðurkenningarvottorð

Viðbót

*I. VIÐAUKI***GILDISSVIÐ, SKILGREINING, FLOKKUN, KRÖFUR****1. GILDISSVIÐ**

- 1.1. Þessi tilskipun skal gilda um hvaða ökutæki sem vera skal, sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum, hvort heldur þau eru fullbúin (t.d. sendibifreiðir, vörubifreiðir, dráttarvélar eða eftirvagnar smíðuð í einu lagi), ófullbúin (t.d. stýrishús undirvagns eða undirvagn eftirvagns), eða fullbúin í áföngum (t.d. undirvagn eða stýrishús undirvagns með yfirbyggingu).

2. SKILGREINING

- 2.1. „Gerð ökutækis“: ökutæki sem eru eins í meginatriðum, að minnsta kosti hvað varðar:

- framleiðanda,
- tegundarheiti framleiðanda,
- flokk,
- grunnþætti í smíði og hönnun í tengslum við „Tæknileg ákvæði“ í viðbæti B2 við viðauka B við tilskipun 94/55/EB.

3. FLOKKUN ÖKUTÆKJA SEM NOTA Á TIL AÐ FLYTJA HÆTTULEGAN FARM Á VEGUM

- 3.1. Ökutæki, sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum, eru flokkuð samkvæmt spássíunúmeri 220 301 í viðauka B við tilskipun 94/55/EB sem hér segir:

- 3.1.1. EX/II ökutæki sem nota á til að flytja sprengiefni sem flutningseiningar af gerðinni II,

- 3.1.2. EX/III ökutæki sem nota á til að flytja sprengiefni sem flutningseiningar af gerðinni III,

- 3.1.3. FL ökutæki sem nota á til að flytja vökva sem hafa ekki hærri kveikjumark en 61 °C eða eldfimar lofttegundir, í tankgámum sem taka meira en 3 000 lítra, föstum tönkum eða tönkum sem hægt er að losa og ökutæki með geymaklasa sem taka meira en 1 000 lítra og nota á til að flytja eldfimar lofttegundir,

- 3.1.4. OX ökutæki sem nota á til að flytja efni í flokki 5.1, samkvæmt spássíunúmeri 2501, lið 1a), í tankgámum sem taka meira en 3 000 lítra, föstum tönkum eða tönkum sem hægt er að losa,

- 3.1.5. AT ökutæki, önnur en þau sem eru af gerðinni FL eða OX, sem nota á til að flytja hættulegan farm, í tankgámum sem taka meira en 3 000 lítra, föstum tönkum eða tönkum sem hægt er að losa og ökutæki með geymaklasa, sem taka meira en 1 000 lítra, önnur en þau sem eru af gerðinni FL.

4. KRÖFUR

Uppfylla skal kröfur varðandi smíði ökutækja sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum, þar með talin, þar sem við á, ákvæðin um gerðarviðurkenningu þeirra sem mælt er fyrir um í spássíunúmeri 220 500 til 220 540 í viðauka B við tilskipun 94/55/EB.

*II. VIÐAUKI***STJÓRNSÝSLUÁKVÆÐI VEGNA EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR**

1. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU
 - 1.1. Framleiðandi ökutækis skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu vegna gerðar ökutækis, sem nota á til að flytja hættulegan færm á vegum, í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 1.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti.
 - 1.3. Láta ber tækniþjónustunni, sem annast prófanir vegna gerðarviðurkenningar, í té ökutæki, eitt eða fleiri, sem er í samræmi við 1. viðbæti við þessa tilskipun og er valið í samráði við tækniþjónustuna sem dæmigert fyrir gerðina sem á að viðurkenna.
2. EB-GERÐARVIÐURKENNING
 - 2.1. Að viðeigandi kröfum uppfylltum skal veita EB-gerðarviðurkenningu samkvæmt 4. mgr. 3. gr. og , ef við á, 4. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE.
 - 2.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarvottorðinu er að finna í 2. viðbæti.
 - 2.3. Allar viðurkenndar gerðir ökutækis skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki er óheimilt að úthluta annarri gerð ökutækis sama númeri.
3. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGUM
 - 3.1. Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerð ökutækis, sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun, er breytt.
 - 3.2. Framkvæma má prófun að hluta sem tækniþjónustan ákvarðar í tengslum við þær breytingar sem hafa verið gerðar.
4. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU
 - 4.1. Gera ber ráðstafanir til að tryggja samræmi framleiðslu í samræmi við ákvæði sem mælt er fyrir um í 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

I. viðbætur

UPPLÝSINGASKJAL NR. ...

samkvæmt I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE varðandi EB-gerðarviðurkenningu ökutækis sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti, ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Almenn(t) verslunarheiti (ef við á):
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b) ⁽¹⁾:
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
- 0.4.1. Flokkun eftir þeim hættulega farmi sem ökutækinu er ætlað að flytja:
- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.6. Staðsetning og fyrirkomulag hreyfils:
2. MASSAR OG MÁL ^(c) (í kg og mm)
- 2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilkynnt hann ^(y) (hámark og lágmark fyrir hvert afbrigði):
- 2.9. Tæknilega leyfileg(ur) hámarkshleðsla/-massi á hvern ás:
- 2.10. Tæknilega leyfileg(ur) hámarkshleðsla/-massi á hvern ásaþóp:
3. HREYFILL ⁽⁴⁾
- 3.2. *Brunahreyfill*
- 3.2.2. Eldsneyti: disilolía/bensín/kútagas (LPG)/annað ⁽²⁾
- 3.2.3.1. Aðaleldsneytisgeymir eða -geymar
- 3.2.3.1.2. Teikning af geymi eða geymum og tæknilysingar ásamt öllum tengingum og línun inn- og útstreymiskerfis, lásnum, lokum og festibúnaði:

⁽¹⁾ Númer liða og neðanmálsgreina í þessu upplýsingaskjali svara til númera og neðanmálsgreina í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Liðum sem varða ekki þessa tilskipun er sleppt.

⁽²⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

- 3.2.3.1.3. Teikning sem sýnir greinilega staðsetningu geymisins eða geymanna í ökutækinu:
-
- 3.2.3.2. Varaeldsneytisgeymir eða -geymar
- 3.2.3.2.2.: Teikning af geymi eða geymum og tæknilýsingar ásamt öllum tengingum og línunum inn- og útstreymiskerfis, lásam, lokum og festibúnaði.....
-
- 3.2.3.2.3. Teikning sem sýnir greinilega staðsetningu geymisins eða geymanna í ökutækinu:
-
8. HEMLAR
- 8.5. Læsivarið hemlakerfi: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
- 8.5.1. Fyrir ökutæki með læsivarið hemlakerfi, lýsing á vinnsluhætti kerfisins (að öllum rafeindahlutum meðtöldum), teikning af rafkerfi og vökva- eða lofthringrás:
- 8.9. Stutt lýsing á hemlabúnaði (samkvæmt lið 1.6 í viðbót við 1. viðbæti IX. viðauka við tilskipun 71/320/EBE):
- 8.11. Nánari upplýsingar um gerð eða gerðir hamlarakerfis/-kerfa:
9. YFIRBYGGING
- 9.1. Gerð yfirbyggingar:
- 9.2. Efni og smíðaaðferðir:
12. ÝMISLEGT
- 12.6. *Hraðatakmörkunarbúnaður*
- 12.6.1. Framleiðandi (framleiðendur):
- 12.6.2. Gerð (gerðir):
- 12.6.3. Viðurkenningarnúmer, ef fyrir hendi er(u):
14. SÉRÁKVÆÐI UM ÖKUTÆKI SEM NOTA Á TIL AÐ FLYTJA HÆTTULEGAN FARM Á VEGUM
- 14.1. Rafmagnsbúnaður samkvæmt tilskipun 94/55/EB
- 14.1.1. Vörn gegn ofhitnun leiðara:
- 14.1.2. Gerð aflrofa:
- 14.1.3. Gerð og virkni aðalrofa rafgeymis:
- 14.1.4. Lýsing og staðsetning öryggisskilrúms fyrir snúningshraðarita:
- 14.1.5. Lýsing á föstum búnaði sem stöðug rafspenna er á. Tilgreinið EN-staðal sem nota skal:
-
- 14.1.6. Bygging og vernd rafbúnaðar sem er staðsettur aftan við stýrishús:
- 14.2. Brunavarnir:
- 14.2.1. Gerð brunatregs efnis í stýrishúsi:

⁽¹⁾ Strikið yfir það sem á ekki við.

- 14.2.2. Gerð hitahlífar fyrir aftan stýrishús (ef við á):
- 14.2.3. Staðsetning og hitavörn vélar:.....
- 14.2.4. Staðsetning og hitavörn útblásturskerfis:
-
- 14.2.5. Gerð og hönnun hitavarnar hamlarakerfisins:
-
- 14.2.6. Gerð, hönnun og staðsetning brennsluhitara:
-
- 14.3. Sérkröfur varðandi yfirbyggingu, ef einhverjar eru, samkvæmt tilskipun 94/55/EB:.....
-
- 14.3.1. Lýsing á ráðstöfunum til að fullnægja kröfum um ökutæki af gerðunum EX/II og EX/III:
-
- 14.3.2. Vörn gagnvart utanaðkomandi hita, þegar um er að ræða ökutæki af gerðinni EX/III:.....
-

2. viðbætur

FYRIRMYND

(hámarksstærð: A4 (210 × 297 mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- synjun um gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar ⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun 98/91/EB sem fjallar um vélknúin ökutæki og eftirvagna þeirra sem nota á til að flytja hættulegan farm á vegum og um breytingu á tilskipun 70/156/EBE um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra.

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. HLUTI

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):

0.2. Gerð:

0.2.1. Verslunarheiti (ef við á):

0.3. Gerðarauðkenni, ef slíkt er á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽²⁾:

0.3.1. Staðsetning auðkennisins:

0.4. Ökutækjaflokkur ⁽³⁾:

0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:

Nafn og heimilisfang framleiðanda síðasta framleiðsluþreps ökutækisins:

0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t. d. ABC??123??).⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

II. HLUTI

1. Viðbótarupplýsingar (þar sem við á): sjá viðbót
2. Tækniþjónusta sem annast prófanimar:
3. Dagsetning prófunarskýrslu:
4. Númer prófunarskýrslu:
5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): sjá viðbót
6. Staður:
7. Dagsetning:
8. Undirskrift:
9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

Viðbót

við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ... varðandi gerðarviðurkenningu ökutækis, sem er ætlað til flutnings á hættulegum farmi á vegum, með hliðsjón af tilskipun 98/91/EB

1. Viðbótarupplýsingar ⁽¹⁾
- 1.1. Flokkun í samræmi við 3. mgr. I. viðauka:
- 1.2. Stutt lýsing á gerð ökutækisins hvað varðar byggingu þess, mál og smíðaeefni:
.....
.....
.....
.....
.....
- 1.3. Staðsetning hreyfilsins (hvað varðar gerðir EX/II og EX/III er staðsetning fyrir framan fremsta hluta hleðslurýmis eða undir hleðslurými talin með):
.....
.....
5. Athugasemdir:
.....
.....
.....
.....

⁽¹⁾ Hægt er að vísa í upplýsingaskjalið ef nauðsyn krefur.

2001/EES/3/06

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 144/1999****frá 5. nóvember 1999****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um
breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 47/1999 frá 30. apríl
1999⁽¹⁾.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/89/EB frá
20. nóvember 1998 um aðlögun að tækniframförum á
tilskipun ráðsins 74/152/EBE varðandi hámarkshraða
ákveðinn með hönnun og burðarpalla landbúnaðar-
dráttarvéla á hjólum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi undirliður bætist við í 3. lið (tilskipun ráðsins
74/152/EBE) í II. kafla II. viðauka við samninginn:

„– **398 L 0089:** Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar
98/89/EB frá 20. nóvember 1998 (Stjtið. EB L 322,
1.12.1998, bls. 40).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar
98/89/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 6. nóvember 1999, að því
tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-
nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 5. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 284, 9.11.2000, bls. 3 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50,
9.11.2000, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 322, 1.12.1998, bls. 40.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 98/89/EB
frá 20. nóvember 1998

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 74/152/EBE varðandi hámarkshraða ákveðinn með hönnun og burðarpalla landbúnaðardráttarvéla á hjólum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

2. gr.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 74/150/EBE frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi gerðarviðurkenningu á landbúnaðardráttarvélum á hjólum⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/54/EB⁽²⁾, einkum 13. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 74/152/EBE frá 4. mars 1974 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi hámarkshraða ákveðinn með hönnun og burðarpalla landbúnaðardráttarvéla á hjólum⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 97/54/EB, einkum 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í ljósi hækkunar á hámarkshraða, sem er ákveðinn með hönnun, í 40 km/klst. og tæknipróunar er nú rétt að aðlaga kröfur varðandi vikmörk í hraðamælum, sem um getur í lið 1.5 í viðauka við tilskipun 74/152/EBE.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um aðlögun að tækniframförum sem var komið á fót með tilskipun 74/150/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar skal gera á lið 1.5 í viðaukanum við tilskipun 74/152/EBE: „mældur hraði skal vera 5% meiri en hámarkshraði sem ákveðinn er með hönnun“.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 322, 1.12.1998, bls. 40, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 144/1999 frá 5. nóvember 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 28. 3. 1974, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 277, 10. 10. 1997, bls. 24.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 84, 28. 3. 1974, bls. 33.

1. Frá 1. janúar 2000 er aðildarríkjum óheimilt:

— að synja um EB-gerðarviðurkenningu, útgáfu skjalsins sem um getur í síðasta undirliði 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 74/150/EBE eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð dráttarvélar, eða

— að banna að dráttarvélar séu teknar í notkun,

ef þær uppfylla kröfur tilskipunar 74/152/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

2. Frá 1. október 2004 mega aðildarríkin:

— ekki lengur gefa út skjalið sem um getur í síðasta undirliði 1. mgr. 10. gr. tilskipunar 74/150/EBE fyrir gerð dráttarvélar sem uppfyllir ekki kröfur tilskipunar 74/152/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun,

— synja um innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð dráttarvélar ef hún uppfyllir ekki kröfur tilskipunar 74/152/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 31. desember 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. nóvember 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

2001/EES/3/07

**ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR
nr. 145/1999****frá 5. nóvember 1999****um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun)
við EES-samninginn**

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-
svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um
breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er
nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun
sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/1999 frá 30. apríl
1999⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/97/EB frá
22. desember 1998 um breytingu á tilskipun 76/116/EBE
um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilbúinn
áburð, hvað snertir markaðssetningu í Austurríki,
Finnlandi og Svíþjóð á tilbúnum áburði sem inniheldur
kadmíum⁽²⁾ skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:*1. gr.*

Eftirfarandi undirliður bætist við í 1. lið (tilskipun ráðsins
76/116/EBE) í XIV. kafla II. viðauka við samninginn:

„– **398 L 0097:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins
98/97/EB frá 22. desember 1998 (Stjtið. EB L 18,
23.1.1999, bls. 60).“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins
98/97/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við
útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 6. nóvember 1999, að því
tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr.
samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-
nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 5. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 284, 9.11.2000, bls. 3 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 50,
9.11.2000, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 18, 23.1.1999, bls. 60.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 98/97/EB

frá 22. desember 1998

um breytingu á tilskipun 76/116/EBE um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um tilbúinn áburð, hvað snertir markaðssetningu í Austurríki, Finnlandi og Svíþjóð á tilbúnum áburði sem inniheldur kadmíum^(*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100 gr. a,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í ákvæðum 69. gr. og 4. liðar í VIII. viðauka, 84. gr. og 2. liðar í X. viðauka og 112. gr. og 4. liðar í XII. viðauka við lögin frá 1994 um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, er kveðið á um að 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE⁽⁴⁾ skuli ekki eiga við um þessi aðildarríki, að því er varðar kadmíuminnihald tilbúins áburðar, fyrir 1. janúar 1999 og að téð ákvæði aðildarlaganna verði endurskoðuð í samræmi við verklagsreglur bandalagsins fyrir 31. desember 1998.

Ekki verður hægt að ljúka áðurnefndri endurskoðun fyrir 31. desember 1998 vegna þess að mörg aðildarríkjanna skortir gögn um váhrif, sem þarf til að meta heilsufars- og umhverfshættu af kadmíum í tilbúnum áburði. Halda þarf endurskoðuninni áfram með frekara starfi eftir þann dag.

Frekara starf ætti að fela í sér mat á hættunni sem stafar af kadmíum í tilbúnum áburði, einkum á heilsu fólks í berskjölduðum hópum og fyrir umhverfið. Þessu starfi verður ekki lokið fyrir en að nokkrum árum liðnum.

Áhættumati á kadmíum innan ramma reglugerðar reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um

mat og eftirlit með áhættu skráðra efna⁽⁵⁾ hefur verið ýtt úr vör. Niðurstöðurnar munu ekki liggja fyrir fyrir en að nokkrum árum liðnum.

Að frátalinni endurskoðunarskyldunni, sem mælt er fyrir um í aðildarlögunum frá 1994, er alltaf hægt að ákveða endurskoðun gildandi löggjafar bandalagsins samkvæmt málsmeðferð bandalagsins. Í löggjöf bandalagsins er hægt að kveða á um undanþágur í takmarkaðan tíma fyrir tiltekin aðildarríki vegna sérstakra aðstæðna þeirra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í 7. gr. tilskipunar 76/116/EBE skal eftirfarandi tveimur málsgreinum bætt við:

„Austurríki, Finnlandi og Svíþjóð er eftir sem áður heimilt að banna á yfirráðasvæðum sínum markaðssetningu tilbúins áburðar, sem inniheldur meira kadmíummagn en leyfilegt var innanlands á tíma inngöngu þeirra í bandalagið. Undanþágan gildir frá 1. janúar 1999 til 31. desember 2001.

Fyrir 31. desember 2001 skal framkvæmdastjórnin, í samráði við aðildarríkin og hagsmunaaðila, endurskoða þörfina á að setja ákvæði á vettvangi bandalagsins um kadmíuminnihald tilbúins áburðar“.

2. gr.

Lýðveldið Austurríki, Lýðveldið Finnland og Konungsríkið Svíþjóð skulu samþykkja og birta þau ákvæði sem nauðsynleg eru til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1998.

Þegar aðildarríkin, sem um getur í fyrstu málsgrein, samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 18, 23.1.1999, bls. 60, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 145/1999 frá 5. nóvember 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 108, 7. 4. 1998, bls. 83.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 214, 10. 7. 1998, bls. 15.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. júlí 1998 (Stjtið. EB C 292, 21. 9. 1998, bls. 117), sameiginleg afstaða ráðsins frá 13. október 1998 (Stjtið. EB C 388, 14. 12. 1998, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 3. desember 1998 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 14. desember 1998.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 24, 30. 1. 1976, bls. 21. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 97/63/EB (Stjtið. EB L 335, 6. 12. 1997, bls. 15).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 84, 5. 4. 1993, bls. 1.

3. gr.

Tilskipun þessari er beint til Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands og Konungsríkisins Svíþjóðar.

Gjört í Brussel 22. desember 1998.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

C. EINEM

forseti.

2001/EES/3/08

ÁKVÖRÐUN SAMEIGINLEGU EES-NEFNDARINNAR nr. 146/1999

frá 5. nóvember 1999

um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN HEFUR,

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahags-svæðið, eins og hann var aðlagður með bókun um breytingu á samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, er nefnist hér á eftir samningurinn, einkum 98. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

II. viðauka við samninginn var breytt með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 64/98 frá 14. júlí 1998⁽¹⁾.

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða⁽²⁾ og fellir úr gildi tilskipun ráðsins 83/189/EBE⁽³⁾ og síðari breytingar á henni, skal felld inn í samninginn.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Eftirfarandi komi í stað texta 1. liðar (tilskipun ráðsins 83/189/EBE) í XIX. kafla II. viðauka við samninginn:

„**398 L 0034:** Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37).“

Ákvæði tilskipunarinnar skulu, að því er þennan samning varðar, aðlöguð sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað annarrar undirgreinar í 2. mgr. 1. gr.:

„Hugtakið „tækniforskrift“ tekur einnig til framleiðslu- og vinnsluaðferða sem notaðar eru að því er varðar vörur sem eru ætlaðar mönnum og dýrum til neyslu og í lyf svo sem skilgreint er í 1. gr. tilskipunar

65/65/EBE (1. liður XIII. kafla II. viðauka við samninginn), svo og framleiðslu- og vinnsluaðferða að því er varðar aðrar vörur þar sem þær hafa áhrif á eiginleika þeirra.“;

b) Eftirfarandi bætist við í lok fyrstu undirgreinar 1. mgr. 8. gr.:

„Heildartexti þeirra draga að tæknilegri reglugerð sem tilkynnt hefur verið um verður að vera til á frummálinu og jafnframt þýðing textans í heild á eitt af opinberum tungumálum Evrópubandalagsins.“;

c) Eftirfarandi bætist við í lok fjórðu undirgreinar 1. mgr. 8. gr.:

„Bandalagið annars vegar og eftirlitsstofnun EFTA, eða EFTA-ríkin fyrir tilstilli eftirlitsstofnunar EFTA hins vegar, geta óskað eftir frekari upplýsingum um drög að tæknilegri reglugerð sem tilkynnt hefur verið um.“;

d) Eftirfarandi bætist við 2. mgr. 8. gr.:

„Eftirlitsstofnun EFTA skal koma athugasemdum EFTA-ríkjanna áleiðis til framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna með samræmdri tilkynningu og skal framkvæmdastjórnin koma athugasemdum bandalagsins til eftirlitsstofnunar EFTA. Samningsaðilar skulu, þegar komið hefur verið á sex mánaða stöðvun í samræmi við reglur sem gilda samkvæmt kerfi hvers um sig, tilkynna hver öðrum um það með svipuðum hætti.“;

e) Eftirfarandi komi í stað 9. gr.:

„Lögbær yfirvöld aðildarríkja Evrópusambandsins og EFTA-ríkjanna skulu eigi samþykkja drög að tæknilegri reglugerð, sem tilkynnt hefur verið um, fyrr en þremur mánuðum eftir að eftirtöldum aðilum berst í hendur drögin að reglugerðinni:

(¹) Stjtið. EB L 100, 15.4.1999, bls. 52 og EES-viðbætur við Stjtið. EB nr. 16, 15.4.1999, bls. 113.

(²) Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

(³) Stjtið. EB L 109, 26.4.1983, bls. 8.

- framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna þegar um er að ræða drög sem aðildarríki bandalagsins tilkynna,
- eftirlitsstofnun EFTA þegar um er að ræða drög sem EFTA-ríkin tilkynna.

Hins vegar gildir þriggja mánaða stöðvunartímabilið ekki í þeim tilvikum þegar óhjákvæmilegt er fyrir lögbær yfirvöld, vegna brýnna ástæðna er tengjast verndun almannahæilbrigðis eða -öryggis, verndun heilbrigðis og lífs dýra og plantna, að undirbúa tæknilegar reglugerðir á mjög skömmum tíma svo að unnt verði að samþykkja þær og leiða í lög þegar í stað án þess að hægt sé að hafa um það samráð. Gera verður grein fyrir ástæðum sem réttlæta að gripið er til svo skjótra úrræða. Slík greinargerð verður að vera nákvæm og vel rökstudd, með sérstakri áherslu á að ekki hafi verið hægt að sjá fyrir þá hættu sem hlutað-eigandi yfirvöld stóðu frammi fyrir né hve alvarleg hún var, auk þess sem koma þarf fram hvers vegna brýnt var að grípa þegar í stað til aðgerða til úrbóta.“

f) Eftirfarandi bætist við II. viðauka:

„ÍSLAND

STRI

Staðlaráð Íslands

LIECHTENSTEIN

TPMN

Liechtensteinische Technische Prüf-,
Mess- und Normenstelle

NOREGUR

NSF

Norges Standardiseringsforbund

NEK

Norsk Elektroteknisk Komite

PT

Post- og teletilsynet“;

g) Við beitingu tilskipunarinnar eru talið nauðsynlegt að senda eftirfarandi gögn á rafrænan hátt:

- 1) Tilkynningastrimlar. Þá má senda áður en eða um leið og textinn er sendur í heild.

2) Kvittun fyrir móttöku á textadrögum þar sem meðal annars kemur fram dagsetningin þegar stöðvuninni, sem ákveðin er í samræmi við reglur hvers kerfis um sig, lýkur.

3) Boð þar sem óskað er eftir viðbótarupplýsingum.

4) Svör við óskum um viðbótarupplýsingar.

5) Athugasemdir.

6) Beiðnir um fundi varðandi sérstök málefni.

7) Svör við beiðnum um fundi varðandi sérstök málefni.

8) Beiðnir um fullbúinn texta.

9) Upplýsingar um að boðað hafi verið til sex mánaða stöðvunar.

Eftirfarandi gögn má senda í venjulegum pósti eins og sakir standa, en ákjósanlegra er þó að senda þau á rafrænan hátt:

10) Fullbúinn texta draga sem tilkynnt hefur verið um.

11) Grundvallarlagatexta eða reglugerðarákvæði.

12) Fullbúinn texta.

h) Samningsaðilar skulu sameiginlega samþykkja stjórnvaldsráðstafanir varðandi tilkynningar.“

2. gr.

Fullgiltur texti tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 98/34/EB á íslensku og norsku fylgir sem viðauki við útgáfu þessarar ákvörðunar á hvoru máli fyrir sig.

3. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi hinn 6. nóvember 1999, að því tilskildu að allar tilkynningar samkvæmt 1. mgr. 103. gr. samningsins hafi verið sendar sameiginlegu EES-nefndinni.

4. gr.

Ákvörðun þessi skal birt í EES-deild og EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

Gjört í Brussel 5. nóvember 1999.

Fyrir hönd sameiginlegu EES-nefndarinnar

N. v. Liechtenstein

formaður.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 98/34/EB

frá 22. júní 1998

sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða(*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með tilliti til innlends frumkvæðis við samþykki tæknilegra staðla eða reglugerða.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 100. gr. a, 213. og 43. gr.,

- 4) Viðskiptahindranir, sem tæknilegar reglugerðir um vörur valda, má einungis heimila þegar þær teljast nauðsynlegar til að uppfylla grunnkröfur og markmið þeirra varða hagsmuni almennings enda eigi þær meginþátt í að tryggja þá hagsmuni.

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

- 5) Áður en framkvæmdastjórnin getur samþykkt tæknileg ákvæði verður hún að hafa nauðsynlegar upplýsingar undir höndum. Þar af leiðir að aðildarríkin, sem eiga að auðvelda henni störfin samkvæmt 5. gr. sáttmálans, verða að tilkynna henni um verkfni sín á sviði tæknilegra reglugerða.

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. b í sáttmálanum ⁽³⁾,

- 6) Einnig er nauðsynlegt að aðildarríki, sem hyggst gefa út tæknilegar reglugerðir, tilkynni hinum aðildarríkjunum þar um.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á tilskipun ráðsins 83/189/EBE frá 28. mars 1983 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta vegna tæknilegra staðla og reglugerða ⁽⁴⁾ hafa verið gerðar margar og verulegar breytingar. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að steypa fyrirnefndri tilskipun og breytingum við hana saman.
- 2) Innri markaðurinn nær yfir svæði án innri landamæra þar sem frjálsir vöruflutningar, fólksflutningar, þjónustustarfsemi og fjármagnsflutningar eru tryggðir. Ein af grundvallarreglum bandalagsins er að koma í veg fyrir magntakmarkanir í vöruviðskiptum og ráðstafanir er hafa sambærileg áhrif.
- 3) Til að stuðla að því að innri markaðurinn starfi eðlilega ber að tryggja gagnsæi eins og frekast er unnt

- 7) Tilgangurinn með innri markaðinum er að skapa umhverfi sem stuðlar að samkeppnishæfi fyrirtækja. Ein leið til að aðstoða fyrirtæki við að færa sér betur í nyt þá kosti, sem felast í þessum markaði, er að efla upplýsingamiðlun. Því ber nauðsyn til að gera atvinnurekendum kleift að leggja mat á áhrif innlendra tæknilegra reglugerða, sem önnur aðildarríki leggja fram, með því að kveða á um að yfirskriftir frumvarpa, sem tilkynnt hefur verið um, séu birtar reglulega og með ákvæðum um trúnaðarkvaðir sem þessi frumvörp eru háð.

- 8) Vegna réttaröryggis er við hæfi að aðildarríkin tilkynni opinberlega að innlend tæknileg reglugerð hafi verið samþykkt í samræmi við formsatriðin sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

- 9) Meðal ráðstafana, sem ætlað er að tryggja eðlilega starfsemi eða áframhaldandi þróun markaðarins, að því er varðar tæknilegar reglugerðir um vörur, eru aukið gagnsæi fyrirætlana á innlendum vettvangi og rýmkun viðmiðana og skilyrða með tilliti til þess að meta hugsanleg áhrif fyrirhugaðra reglugerða á markaðinn.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 146/1999 frá 5. nóvember 1999 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá þessa útgáfu af EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 78, 12.3.1997, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 133, 28.4.1997, bls. 5.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. september 1997 (Stjtið. EB C 304, 6.10.1997, bls. 79), sameiginleg afstaða ráðsins frá 23. febrúar 1998 (Stjtið. EB C 110, 8.4.1998, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 30. apríl 1998 (Stjtið. EB C 152, 18.5.1998). Ákvörðun ráðsins frá 28. maí 1998.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 109, 26.4.1983, bls. 8. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/139/EB (Stjtið. EB L 32, 10.2.1996, bls. 31).

- 10) Því ber nauðsyn til að meta allar kröfur sem gilda um vörur og taka mið af því með hvaða hætti löggjöf einstakra aðildarríkja um vörur þróast.
- 11) Kröfur, aðrar en tækniforskriftir, sem tengjast líftíma vöru eftir að hún er markaðssett, kunna að hafa áhrif á frjálsa flutninga hennar eða hindra eðlilega starfsemi hins innri markaðar.
- 12) Nauðsynlegt er að skýra hugtakið „tæknileg reglugerð sem ber að hlíta í raun“. Ákvæði, þar sem opinber stjórnvöld vísa til tækniforskrifta eða annarra krafna, eða hvetja til að eftir þeim sé farið, og ákvæði um vörur, sem opinber stjórnvöld taka þátt í að framfylgja í þágu almennings, hafa einkum áhrif í þá veru að gefa þessum kröfum eða forskriftum bindandi gildi í ríkari mæli en þær myndu annars hafa sakir eigin uppruna.
- 13) Sjá verður til þess að framkvæmdastjórnin og aðildarríkin fái nægan tíma til að leggja til breytingar á áformaðri ráðstöfun til þess að draga úr eða afnema takmarkanir á frjálsum vöruflutningum sem af henni kunna að leiða.
- 14) Hlutaðeigandi aðildarríki er skylt að taka breytingar þessar til greina þegar það gengur frá lokatexta áformaðrar ráðstöfunar.
- 15) Á innri markaðinum er gert ráð fyrir að framkvæmdastjórnin samþykki bindandi bandalagsgerðir eða leggi fram tillögu um samþykki þeirra, einkum þegar aðildarríkjunum er ókleift að framfylgja meginreglunni um gagnkvæma viðurkenningu. Sérstakt tímabundið stöðvunartímabil hefur verið samþykkt til að koma í veg fyrir að samþykki innlendra ráðstafana torveldi ráðinu eða framkvæmdastjórninni að samþykkja bindandi bandalagsgerðir á sama sviði.
- 16) Hlutaðeigandi aðildarríki ber, samkvæmt almennum skuldbindingum sem mælt er fyrir um í 5. gr. sáttmálans, að fresta framkvæmd áformaðrar ráðstöfunar um nægilega langt tímabil sem nægir til þess að veita færi á sameiginlegri umfjöllun um áformaðar breytingar eða undirbúning tillögu að bindandi gerð ráðsins eða samþykkt bindandi gerðar framkvæmdastjórnarinnar. Komið hefur í ljós að frestir þeir, sem veittir voru með samkomulagi stjórnarfulltrúa aðildarríkjanna á fundi ráðsins 28. maí 1969 um stöðvun og tilkynningu til framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾, eins og því var breytt með samkomulagi frá 5. mars 1973 ⁽²⁾, eru of stuttir í viðkomandi tilvikum og þarf því að lengja þá.
- 17) Reglur um stöðvun og tilkynningu til framkvæmdastjórnarinnar, samkvæmt framangreindu samkomulagi frá 28. maí 1969, gilda áfram um vörur sem reglur þessar taka til og heyra ekki undir tilskipun þessa.
- 18) Aðildarríkin skulu og, með það í huga að auðvelda ráðinu að samþykkja bandalagsráðstafanir, láta ógert að samþykkja tæknilegar reglugerðir hafi ráðið mótað sameiginlega afstöðu til tillögu framkvæmdastjórnarinnar um sama efni.
- 19) Í raun geta innlendir tæknistaðlar haft sömu áhrif á frjálsa vöruflutninga og tæknilegar reglugerðir hafa.
- 20) Því virðist nauðsynlegt að upplýsa framkvæmdastjórnina um frumvörp að stöðlum á svipaðan hátt og gert er þegar um tæknilegar reglugerðir er að ræða. Samkvæmt 213. gr. sáttmálans er framkvæmdastjórninni heimilt, innan þeirra marka og með þeim skilyrðum er ráðið setti í samræmi við ákvæði sáttmálans, að afla sér hvers konar vitneskju og halda uppi hvers konar eftirliti sem hún telur þörf á til að inna skyldur sínar af hendi.
- 21) Einnig er nauðsynlegt að upplýsa aðildarríkin og staðlastofnanir þeirra um nýja staðla sem staðlastofnanir í öðrum aðildarríkjum hyggjast vinna að.
- 22) Kerfisbundnar tilkynningar eru í raun eingöngu nauðsynlegar þegar um er að ræða stöðlun á nýjum viðfangsefnum og að því marki sem innlend meðferð þessara viðfangsefna kann að leiða til frávika í innlendum stöðlum sem kynni að trufla starfsemi markaðarins. Allar tilkynningar eða orðsendingar sem fylgja í kjölfarið um framvindu þeirrar vinnu, sem fer fram á innlendum vettvangi, eru komnar undir áhuga þeirra, sem þegar hefur borist orðsending um þetta nýja viðfangsefni, á þessari vinnu.
- 23) Framkvæmdastjórnin skal engu að síður hafa tök á að æska orðsendingar um allar innlendar staðlaáætlanir eða hluta þeirra til að hún geti kannað þróun stöðlunarstarfs innan tiltekinna atvinnuvega.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 76, 17.6.1969, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 9, 15.3.1973, bls. 3.

- 24) Hlutaðeigandi aðilum ber að skipuleggja evrópska stöðlunarkerfið í eigin þágu á grundvelli samfellu, gagnsæis, hreinskilni, samstöðu, óháðra sérhagsmuna, skilvirkni og ákvarðanatöku með þátttöku aðildarríkja.
- 25) Byggja ber stöðlun í bandalaginu á grundvallarrétti innlendra staðlastofnana, eins og að eiga kost á fá frumvörp að stöðlum, fá upplýsingar um aðgerðir sem gripið er til í kjölfar athugasemda sem borist hafa, vera þátttakendur í innlendu stöðlunarstarfi eða mælast til þess að samdir séu evrópskir staðlar í stað landsstaðla. Aðildarríkjunum ber að grípa til viðeigandi ráðstafana á sínu valdsviði til að tryggja að staðlastofnanir þeirra virði þennan rétt.
- 26) Samræma ber ákvæði um stöðvun, sem gilda fyrir innlendar staðlastofnanir við gerð evrópskra staðla, og viðeigandi ákvæði sem innlendar staðlastofnanir samþykkja innan þeirra marka sem evrópsku staðlastofnanirnar setja.
- 27) Því ber að setja á stofn fastanefnd, skipaða fulltrúum aðildarríkjanna, sem gegnir því hlutverki að aðstoða framkvæmdastjórnina við að skoða frumvörp að landsstöðlum og leita leiða til að draga úr neikvæðum áhrifum sem þeir kynnu að hafa á frjálsa vöruflutninga.
- 28) Samráð skal haft við fastanefndina þegar um ræðir beiðnir um frumvörp að stöðlum sem um getur í þessari tilskipun.
- 29) Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á skyldur aðildarríkjanna varðandi eindaga lögleiðingar tilskipananna sem eru tilgreindir í B-hluta III. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „vara“: öll iðnaðarvara og öll landbúnaðarvara, þar með taldar sjávarafurðir,

2. „tækniforskrift“: forskrift í skjali þar sem tilgreindir eru þeir eiginleikar sem vara verður að hafa, þar með talið gæðastig, skil, öryggi eða stærðir og aðrar kröfur er lúta að því heiti sem varan er seld undir, iðorðanotkun, táknum, prófunum og prófunaradferðum, umbúðum, áletrun eða umbúðamerkingum og aðferðum við mat á samræmi.

Hugtakið „tækniforskrift“ nær einnig til aðferða við framleiðslu og vinnslu landbúnaðarvara, eins og um getur í 1. mgr. 38. gr. sáttmálans, matvæla og dýrafóðurs og lyfja, eins og þau eru skilgreind í 1. gr. tilskipunar 65/65/EEB⁽¹⁾, og um aðferðir við framleiðslu og vinnslu annarra vara, hafi þessar aðferðir áhrif á eiginleika þeirra,

3. „aðrar kröfur“: önnur krafa en tækniforskrift, sem vara skal uppfylla í þeim tilgangi að vernda, einkum og sér í lagi, neytendur eða umhverfið og sem hefur áhrif á líftíma hennar eftir að hún er markaðssett, svo sem skilyrði fyrir notkun, endurvinnsla, endurnotkun eða förgun, geti þessi skilyrði haft veruleg áhrif á samsetningu eða eðli vörunnar eða markaðssetningu hennar,

4. „staðall“: tækniforskrift sem viðurkenndur stöðlunaraðili hefur samþykkt og beita má með endurteknum hætti eða að staðaldri en er ekki skylt að fara eftir og er einn eftirfarandi staðla:

— alþjóðlegur staðall: staðall sem alþjóðleg staðlastofnun hefur samþykkt og almenningur hefur aðgang að,

— evrópskur staðall: staðall sem evrópsk staðlastofnun hefur samþykkt og almenningur hefur aðgang að,

— landsstaðall: staðall sem innlend staðlastofnun hefur samþykkt og almenningur hefur aðgang að,

5. „staðlaáætlun“, vinnuáætlun viðurkenndrar staðlastofnunar með skrá yfir þau efni sem verið er að semja staðla um,

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 65/65/EEB frá 26. janúar 1965 um samræmingu ákvæða eða stjórnsýslufyrirmælum um sérlyf (Stjtið. EB 22, 9.2.1965, bls. 369/65). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 93/39/EEB (Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 22).

6. „frumvarp að staðli“: skjal með texta tækniforskriftar fyrir tiltekið efni sem til greina kemur að samþykkja samkvæmt reglum um setningu landsstaðla, eins og skjal þetta lítur út eftir að undirbúningsvinnu er lokið og það er birt almenningi til umsagnar,
7. „evrópsk staðlastofnun“: stofnun sem um getur í I. viðauka,
8. „innlend staðlastofnun“: stofnun sem um getur í II. viðauka,

9. „tækniforskrift“: tækniforskrift og aðrar kröfur, þar með talin viðeigandi stjórnsýsluákvæði, sem skylt er, samkvæmt lögum eða í raun, að fylgja við markaðssetningu eða notkun í aðildarríki eða stórum hluta þess, ásamt lögum eða stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna, nema þau ákvæði sem kveðið er á um í 10. gr., sem banna framleiðslu, innflutning, markaðssetningu eða notkun vöru.

Tæknilegar reglugerðir sem ber að hlíta í raun eru meðal annars eftirfarandi:

- lög eða stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkis sem annaðhvort vísa til tækniforskrifta eða annarra krafna eða til siðareglna starfsgreinar eða framkvæmdareglna sem aftur vísa til tækniforskrifta eða annarra krafna en ef þessum forskriftum, kröfum eða reglum er hlítt má ganga út frá samræmi við skyldur samkvæmt fyrirnefndum lögum eða stjórnsýslufyrirmælum,
- frjálsir samningar sem opinber stjórnvöld eru aðili að og kveða á um, í þágu almennings, að tækniforskriftum eða öðrum kröfum sé hlítt, að undanskildum útboðsskilmálum í tengslum við opinber innkaup,
- tækniforskriftir eða aðrar kröfur sem tengjast ráðstöfunum í skatta- eða fjármálum sem hafa áhrif á neyslu vara með því að hvatt er til að þessum tækniforskriftum eða öðrum kröfum sé hlítt; tækniforskriftir eða aðrar kröfur sem tengjast innlendum almannatryggingakerfum eru undanskildar.

Hér er um að ræða tæknilegar reglugerðir sem þau stjórnvöld, sem aðildarríkin tilnefna, setja og sem birtast í skrá sem framkvæmdastjórnin mun semja, fyrir 1. júlí 1995, innan þeirra marka sem nefndin, sem um getur í 5. gr., setur.

Beita skal sömu aðferð við að breyta skránni,

10. „drög að tæknilegri reglugerð“, texti tækniforskriftar eða annarrar kröfu, þar með talin stjórnsýsluákvæði, sem samin hafa verið í þeim tilgangi að fá textann samþykktan eða lagðan fram til samþykkis sem tæknilega reglugerð, enda sé hann á því samningsstigi að enn megi gera verulegar breytingar.

Þessi tilskipun gildir ekki um ráðstafanir sem aðildarríki telja nauðsynlegar, samkvæmt sáttmálanum, til að vernda einstaklinga, einkum launþega, þegar vörur eru notaðar, að því tilskildu að þessar ráðstafanir hafi ekki áhrif á vörurnar.

2. gr.

1. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni og þeim staðlastofnunum, sem um getur í I. og II. viðauka, um ný efni sem innlendar stofnanir, sem um getur í II. viðauka, hafa ákveðið að semja eða breyta staðli um með því að fella þau inn í staðlaáætlanir sínar, nema verið sé að lögleiða óbreyttan eða jafngildan alþjóðlegan eða evrópskan staðal.

2. Í þeim upplýsingum, sem um getur í 1. mgr., skal koma fram hvort með viðkomandi staðli:

- sé gildandi alþjóðlegur staðall gerður að landsstaðli án þess að um jafngildan staðal sé að ræða,
- sé um nýjan landsstaðal að ræða, eða
- sé um breytingu á landsstaðli að ræða.

Framkvæmdastjórnin getur, að höfðu samráði við nefndina sem um getur í 5. gr., samið reglur er kveða á um heildræna framsetningu þessara upplýsinga og gert tillögur um og sett viðmiðanir fyrir framsetningu þeirra sem miða að því að auðveldara verði að leggja mat á þær.

3. Framkvæmdastjórninni er heimilt að óska eftir að henni berist allar staðlaáætlanir eða hluti þeirra.

Hún skal hafa þessar upplýsingar aðgengilegar fyrir aðildarríkin þannig að leggja megi mat á mismunandi áætlanir og bera þær saman.

4. Framkvæmdastjórnin skal, ef við á, breyta II. viðauka á grundvelli orðsendinga frá aðildarríkjunum.

5. Ráðið skal taka ákvarðanir um breytingar á I. viðauka á grundvelli tillagna framkvæmdastjórnarinnar.

3. gr.

Senda skal staðlastofnunum, sem um getur í I. og II. viðauka, og framkvæmdastjórninni öll frumvörp að stöðlum komi fram ósk þess efnis. Viðkomandi stofnun skal upplýsa þessa aðila um aðgerðir sem gripið er til í framhaldi af athugasemdum þeirra við frumvörpin.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að staðlastofnanir þeirra:

- komi upplýsingum á framfæri í samræmi við ákvæði 2. og 3. gr.,
- birti frumvörp að stöðlum með þeim hætti að aðilum með staðfestu í öðrum aðildarríkjum sé einnig gert kleift að gera athugasemdir,
- tryggi öðrum stofnunum, sem um getur í II. viðauka, rétt til að taka þátt í fyrirhuguðum verkefnum á virkan (með því að senda áheyrnarfulltrúa á vettvang) eða óvirkan hátt,
- standi ekki gegn því að fjallað sé um stöðlunarefni á vinnuáætlun þeirra á evrópskum vettvangi í samræmi við reglur evrópsku staðlastofnananna og gripi ekki til ráðstafana sem kynnu að hafa áhrif á ákvörðun í þessu tilliti.

2. Aðildarríkin skulu sérstaklega forðast að viðurkenna, samþykkja eða nota landsstaðal, með því að vísa til hans, ef hann er samþykktur í trássi við ákvæði 2. og 3. gr. og 1. mgr. þessarar greinar.

5. gr.

Setja skal á stofn fastanefnd, skipaða fulltrúum aðildarríkjanna, sem getur leitað til sérfræðinga eða ráðgjafa um aðstoð. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar verður formaður nefndarinnar.

Nefndin setur sér starfsreglur.

6. gr.

1. Nefndin heldur fund með fulltrúum staðlastofnana, sem um getur í I. og II. viðauka, eigi sjaldnar en tvisvar á ári.

2. Framkvæmdastjórnin skilar skýrslu til nefndarinnar um framkvæmd og beitingu þeirra verklagsreglna sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun og leggur fram tillögur sem miða að því að ryðja úr vegi gildandi eða fyrirsjáanlegum viðskiptahindrunum.

3. Nefndinni ber að skila álitum um tilkynningar þær og tillögur sem um getur í 2. mgr. og getur hún einkum í því sambandi lagt til að framkvæmdastjórnin:

- biðji evrópsku staðlastofnanirnar um að semja evrópskan staðal innan tiltekins frests,
- sjái til þess, ef þörf krefur og til að sneiða hjá hættu á viðskiptahindrunum, að hlutaðeigandi aðildarríki hafi í byrjun samráð sín í milli um viðeigandi ráðstafanir,
- geri allar viðeigandi ráðstafanir,
- tilgreini þau svið þar sem samhæfingar virðist vera þörf og, ef til þess kemur, komi á viðeigandi samhæfingu á tilteknu sviði.

4. Framkvæmdastjórninni er skylt að leita álits nefndarinnar:

- a) áður en hún breytir listunum í I. og II. viðauka (sbr. 1. mgr. 2. gr.),
- b) þegar hún semur reglur um heildræna framsetningu upplýsinga og gerir tillögur um og setur viðmiðanir fyrir framsetningu staðlaáætlana (sbr. 2. mgr. 2. gr.),
- c) þegar hún ákveður hvernig haga skuli í raun upplýsingaskiptum þeim, sem tilskipun þessi kveður á um, eða leggur til að þeim verði breytt,
- d) þegar hún endurskoðar framkvæmd á tilhögun þeirri sem tilskipun þessi kveður á um,
- e) á beiðnum er berast staðlastofnunum þeim sem tilgreindar eru í fyrsta undirlið 3. mgr.

5. Framkvæmdastjórnin getur leitað álits nefndarinnar á öllum frumdrögum að tæknilegum reglugerðum sem hún fær í hendur.

6. Leggja má fyrirspurnir fyrir nefndina um framkvæmd þessarar tilskipunar að beiðni formanns hennar eða aðildarríkis.

7. Starfsemi nefndarinnar og vitneskja sú, sem henni er veitt, eru trúnaðarmál.

Nefndinni og yfirvöldum í aðildarríkjum er þó heimilt að leita álits sérfróðra manna eða lögaðila, einnig þeirra sem ekki starfa á vegum hins opinbera, enda sé nauðsynlegra varúðarráðstafana gætt.

7. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja, þegar verið er að undirbúa evrópskan staðal sem um getur í fyrsta undirlið 3. mgr. 6. gr. eða eftir að hann hefur verið samþykktur, að staðlastofnanir þeirra grípi ekki til neinna aðgerða sem kynnu að spilla fyrir samhæfingar-áformum og að þær, einkum og sér í lagi, birti ekki nýjan eða endurskoðaðan landsstaðal, á því sviði sem um ræðir, sem er ekki fullkomlega í samræmi við gildandi evrópskan staðal.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um þá starfsemi staðlastofnana sem felst í að semja tækniforskrift eða staðal fyrir tiltekna vörur, að beiðni opinberra yfirvalda, í þeim tilgangi að setja tæknilega reglugerð um téðar vörur.

Aðildarríkjunum ber, í samræmi við 1. mgr. 8. gr., að koma á framfæri við framkvæmdastjórnina öllum beiðnum af því tagi, sem um getur í næstu málsgrein hér á undan, í formi draga að tæknilegum reglugerðum og tilgreina ástæður fyrir setningu þeirra.

8. gr.

1. Aðildarríkjunum ber, með fyrirvara um ákvæði 10. gr., að koma þegar á framfæri við framkvæmdastjórnina öllum drögum að tæknilegum reglugerðum, að undanskildum þeim, þar sem gildandi alþjóðlegur eða evrópskur staðall er tekinn upp í heild sinni. Þá nægir að veita henni upplýsingar um viðkomandi staðal. Þau skulu einnig láta framkvæmdastjórninni í té yfirlýsingu um ástæðurnar fyrir því að nauðsynlegt er að lögleiða umrædda tæknilega reglugerð, komi það ekki skýrt fram í sjálfum drögum.

Aðildarríkjunum ber, eftir því sem við á, að koma texta laga- eða reglugerðaákvæða, sem í aðalatriðum og beinlínis liggja til grundvallar, samtímis á framfæri ef nauðsynlegt er að þekkja til þessa texta þegar meta skal áhrif sem drög að tæknilegri reglugerð hafa, nema hann hafi áður verið sendur með orðsendingu.

Aðildarríkjunum ber að koma drögum aftur á framfæri samkvæmt fyrrnefndum skilmálum, geri þau breytingar á þeim sem hafa í för með sér umtalsverðar breytingar á gildissviði þeirra, stytta upphaflega tímaáætlun til framkvæmda, bæta við nýjum forskriftum eða kröfum eða herða þær sem fyrir eru.

Ef drögum er einkum ætlað að takmarka markaðssetningu eða notkun íðefnis, efnablöndu eða vöru, vegna heilsu almennings eða í þeim tilgangi að vernda neytendur eða umhverfi, ber aðildarríkjunum að senda annaðhvort yfirlit yfir eða tilvísun til allra upplýsinga sem máli skipta

um viðkomandi efni, efnablöndu eða vöru og þekktar og fáanlegar staðgönguvörur, liggi þessar upplýsingar á lausu, og koma upplýsingum á framfæri um fyrirsjáanleg áhrif þessarar ráðstöfunar á heilsu almennings og verndun neytenda og umhverfis ásamt áhættumati sem fram fari, eftir því sem við á, í samræmi við almennar meginreglur um áhættumat íðefna, eins og um getur í 4. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93 ⁽¹⁾, þegar um er að ræða efni sem er til, eða 2. mgr. 3. gr. tilskipunar 92/32/EBE ⁽²⁾, þegar um er að ræða nýtt efni.

Framkvæmdastjórnin skal þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum um drögin og öll skjöl sem hún fær í hendur. Henni er einnig heimilt að leita álits nefndarinnar, sem um getur í 5. gr., á drögum og, ef við á, þeirrar nefndar sem fjallar um viðkomandi svið.

Ítarlegar umsagnir eða álit framkvæmdastjórnarinnar eða aðildarríkjanna varðandi tækniforskriftir eða aðrar kröfur, sem um getur í þriðja undirlið 9. mgr. 1. gr., mega aðeins fjalla um þá þætti sem kunna að hindra viðskipti og ekki um þá þætti ráðstöfunarinnar sem lúta að skatta- eða fjármálum.

2. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin geta sent athugasemdir sínar til þess aðildarríkis er sent hefur frá sér drög að tæknilegri reglugerð. Aðildarríkinu ber að taka athugasemdirnar til greina við samningu hinnar tæknilegu reglugerðar, að því marki sem unnt er.

3. Aðildarríkjunum ber að koma endanlegum texta tæknilegrar reglugerðar á framfæri við framkvæmdastjórnina án tafar.

4. Ekki skal fara með upplýsingar, sem veittar eru samkvæmt þessari grein, sem trúnaðarmál nema aðildarríkið, sem tilkynningu sendir, fari þess eindregið á leit. Allar slíkar beiðnir skal rökstyðja.

Í slíkum tilvikum, er framkvæmdastjórninni og innlendum yfirvöldum heimilt, séu nauðsynlegar varúðarráðstafanir gerðar, að leita sérfræðiráðgjafar hjá einstaklingum eða lögpersónum í einkageiranum.

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna (Stjtið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1).

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórmsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna (Stjtið. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1). Tilskipuninni var breytt með tilskipun 92/32/EBE (Stjtið. EB L 154, 5.6.1992, bls. 1).

5. Þegar drög að tæknilegum reglugerðum eru hluti ráðstafana sem komið skal á framfæri við framkvæmdastjórnina á undirbúningsstigi samkvæmt annarri bandalagsgerð, er aðildarríkjunum heimilt að senda orðsendingu í skilningi 1. mgr. samkvæmt þeirri bandalagsgerð, að því tilskildu að þau tilgreini formlega að fyrirnefnd orðsending feli einnig í sér orðsendingu að því er varðar þessa tilskipun.

Jafnvel þó að engin viðbrögð komi frá framkvæmdastjórninni við drögum að tæknilegri reglugerð samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar hefur það engin áhrif á ákvarðanir sem kunna að verða teknar á grundvelli annarra bandalagsgerða.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu fresta að samþykkja drög að tæknilegri reglugerð í þrjá mánuði frá þeim degi er framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem um getur í 1. mgr. 8. gr.

2. Aðildarríkin skulu fresta:

- að samþykkja önnur drög að tæknilegri reglugerð, í formi frjáls samnings í skilningi annars undirliðar 9. mgr. 1. gr., í fjóra mánuði,
- að samþykkja nokkur önnur drög að tæknilegum reglugerðum í sex mánuði, með fyrirvara um ákvæði 3., 4. og 5. mgr.,

frá þeim degi er framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem um getur í 1. mgr. 8. gr. leggi framkvæmdastjórnin eða annað aðildarríki fram ítarlegt álit, innan þriggja mánaða frá þeim degi, þess efnis að fyrirhugaðar ráðstafanir kunni að hindra frjálsa vöruflutninga innan hins innri markaðar.

Viðkomandi aðildarríki skal gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um með hvaða hætti það hyggst bregðast við þessu ítarlega álit. Framkvæmdastjórnin skal tjá sig um þessi viðbrögð.

3. Aðildarríkin skulu fresta að samþykkja drög að tæknilegri reglugerð í 12 mánuði frá þeim degi er framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem um getur í 1. mgr. 8. gr. tilkynni framkvæmdastjórnin, innan þriggja mánaða frá þeim degi, um þá ætlun sína að gera tillögu um, eða samþykkja, tilskipun, reglugerð eða ákvörðun um málið í samræmi við ákvæði 189. gr. sáttmálans.

4. Aðildarríkin skulu fresta að samþykkja drög að tæknilegri reglugerð í 12 mánuði frá þeim degi er

framkvæmdastjórninni berst orðsendingin sem um getur í 1. mgr. 8. gr. tilkynni framkvæmdastjórnin, innan þriggja mánaða frá þeim degi, um þá niðurstöðu sína að drögin að tæknilegu reglugerðinni fjalli um sama málefni og fyrirbyggjandi tillaga að tilskipun, reglugerð eða ákvörðun, sem hefur verið lögð fyrir ráðið í samræmi við ákvæði 189. gr. sáttmálans.

5. Móti ráðið sameiginlega afstöðu á stöðvunartímabilinu sem um getur í 3. og 4. mgr. skal lengja þetta tímabil í 18 mánuði, samanber þó ákvæði 6. mgr.

6. Þær skuldbindingar, sem um getur í 3., 4. og 5. mgr., falli niður:

- tilkynni framkvæmdastjórnin aðildarríkjunum að hún hyggist ekki lengur gera tillögu um eða samþykkja bindandi bandalagsgerð,
- tilkynni framkvæmdastjórnin aðildarríkjunum að hún dragi drög sín eða tillögu til baka,
- hafi framkvæmdastjórnin eða ráðið samþykkt bindandi bandalagsgerð.

7. Ákvæði 1. til 5. mgr. gilda ekki ef aðildarríki neyðist, af brýnum ástæðum sem rekja má til alvarlegra og ófyrirséðra atvika sem tengjast því að vernda heilsu almennings eða öryggi, vernda dýr eða plöntur, til að undirbúa tæknilega reglugerð á mjög skömmum tíma í þeim tilgangi að samþykkja og hrinda ákvæðum hennar í framkvæmd án tafar án þess að samráð komi til. Aðildarríkið skal, í orðsendingunni sem um getur í 8. gr., tilgreina hinar brýnu ástæður fyrir þeim ráðstöfunum sem gripið er til. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram álit sitt á orðsendingunni eins fljótt og við verður komið. Hún skal grípa til viðeigandi aðgerða þegar um það er að ræða að þessari málsmeðferð er beitt með óviðeigandi hætti. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa Evrópuþingið um málið.

10. gr.

1. Ákvæði 8. og 9. gr. gilda ekki um lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna eða frjálsa samninga sem þau beita:

- til að fara að bindandi bandalagsgerðum þar sem stefnt er að því að samþykkja tæknilegar reglugerðir,
- til að uppfylla skuldbindingar vegna alþjóðlegra samninga þar sem stefnt er að því að samþykkja almennar tæknilegar reglugerðir á vettvangi bandalagsins,
- til að færa sér í nyt öryggisákvæði í bindandi bandalagsgerðum,

- til að beita ákvæðum 1. mgr. 8. gr. tilskipunar 92/59/EBE ⁽¹⁾,
 - aðeins í þeim tilgangi að fullnægja dómi sem dómstóll Evrópubandalaganna fellir,
 - aðeins í þeim tilgangi að breyta tæknilegri reglugerð í skilningi 9. mgr. 1. gr. þessarar tilskipunar, í samræmi við óskir framkvæmdastjórnarinnar, með það í huga að ryðja viðskiptahindrun úr vegi.
2. Ákvæði 9. gr. gilda ekki um lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna sem banna framleiðslu svo fremi að þau hefti ekki frjálsa vöruflutninga.
3. Ákvæði 3. til 6. mgr. 9. gr. gilda ekki um frjálsa samninga sem um getur í öðrum undirlið 9. mgr. 1. gr.
4. Ákvæði 9. gr. gilda ekki um tæknilegar reglugerðir eða aðrar kröfur sem um getur í þriðja undirlið 9. mgr. 1. gr.

11. gr.

Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu, ráðinu og efnahags- og félagsmálanefndinni skýrslu á tveggja ára fresti um þann árangur sem hlýst af því að beita ákvæðum þessarar tilskipunar. Birta skal árlega í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* skrár yfir stöðlunarverkefni, sem evrópskum staðlastofnunum er falið að leysa samkvæmt þessari tilskipun, ásamt skýrslum yfir tilkynningar sem hafa borist.

12. gr.

Þegar aðildarríkin samþykkja tæknilega reglugerð skal vera í henni tilvísun í þessa tilskipun eða henni fylgja slík tilvísun þegar hún verður birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

13. gr.

1. Tilskipanir og ákvarðanir, sem skráðar eru í A-hluta III. viðauka, eru hér með felldar úr gildi samanber þó skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi tímamörk fyrir lögleiðingu téðra tilskipana, sem tilgreindar eru í B-hluta, III. viðauka.

2. Tilvísanir í tilskipanir og ákvarðanir, sem felldar hafa verið úr gildi, skulu túlkaðar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu lesnar í samræmi við samanburðartöfluna í IV. viðauka.

14. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 22. júní 1998.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. CUNNINGHAM

forseti.

⁽¹⁾ Tilskipun Ráðsins 92/59/EBE frá 29. júní 1992 um öryggi framleiðsluvöru (Stjtið. EB L 228, 11.8.1992, bls. 24).

*I. VIÐAUKI***EVROPSKAR STAÐLASTOFNANIR**

CEN

Staðlasamtök Evrópu

Cenelec

Rafstaðlasamtök Evrópu

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu

*II. VIÐAUKI***INNLENDAR STAÐLASTOFNANIR**

1. BELGÍA
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie
CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. DANMÖRK
DS
Dansk Standard
NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. ÞÝSKALAND
DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.
DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. GRIKKLAND
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. SPÁNN
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. FRAKKLAND
AFNOR
Association française de normalisation
UTE
Union technique de l'électricité - Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. ÍRLAND
NSAI
National Standards Authority of Ireland
ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ÍTALÍA
UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione
CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

⁽¹⁾ UNI og CEI, í samvinnu við Istituto superiore delle Poste e Telecomunicazioni og ministero dell'Industria, hafa úthlutað CONCIT (Comitato nazionale di coordinamento per le tecnologie dell'informazione) þeirri starfsemi sem unnin var á vegum ETSI.

9. LÚXEMBORG

ITM

Inspection du travail et des mines

SEE

Service de l'énergie de l'État

10. HOLLAND

NNI

Nederlands Normalisatie Instituut

NEC

Nederlands Elektrotechnisch Comité

11. AUSTURRÍKI

ON

Österreichisches Normungsinstitut

ÖVE

Österreichischer Verband für Elektrotechnik

12. PORTÚGAL

IPQ

Instituto Português da Qualidade

13. BRESKA KONUNGSRÍKIÐ

BSI

British Standards Institution

BEC

British Electrotechnical Committee

14. FINNLAND

SFS

Suomen Standardisoimisliitto SFS ry

Finlands Standardiseringsförbund SFS rf

THK/TFC

Telehallintokeskus

Teleförvaltningscentralen

SESKO

Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry

Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf

15. SVÍÐJÓÐ

SIS

Standardiseringsen i Sverige

SEK

Svenska elektriska kommissionen

ITS

Informationstekniska standardiseringsen

III. VIÐAUKI

A-hluti

Tilskipanir og ákvarðanir sem felldar hafa verið úr gildi*(sem um getur í 13. gr.)*

Tilskipun 83/189/EBE og breytingar á henni

Tilskipun ráðsins 88/182/EBE

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 90/230/EBE

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 92/400/EBE

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/10/EB

Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/139/EB

B-hluti

Listi yfir frest til lögleiðingar*(sem um getur í 13. gr.)*

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
83/189/EBE (Stjtið. EB L 109, 26.4.1983, bls. 8)	31.3.1984
88/182/EBE (Stjtið. EB L 81, 26.3.1988, bls. 75)	1.1.1989
94/10/EB (Stjtið. EB L 100, 19.4.1994, bls. 30)	1.7.1995

IV. VIÐAUKI

SAMANBURÐARTAFLA

Tilskipun 81/189/EBE	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr.
2. gr.	2. gr.
3. gr.	3. gr.
4. gr.	4. gr.
5. gr.	5. gr.
6. gr.	6. gr.
7. gr.	7. gr.
8. gr.	8. gr.
9. gr.	9. gr.
10. gr.	10. gr.
11. gr.	11. gr.
12. gr.	12. gr.
—	13. gr.
—	14. gr.
—	15. gr.
I. viðauki	I. viðauki
II. viðauki	II. viðauki
—	III. viðauki
—	IV. viðauki